Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25993
Copyright: Admont, Benediktinerstift

Et dicē qr. Qua mollita s̄ sermones ei⁹ sup oleū. h ē q̄a testamētū ei⁹ fide
liter exponendo tractabile ⁊ suaue reddidēt. Et ipsi s. sermones di
[illegible] s̄ eis iacula ad resistendū q̄b⁹libet in credulis. Et q̄a sēi appro
pinquabūt. Et dicē qre. Qua mollita s̄ sermones ei⁹ sup oleū. h ē q̄a testa
mētū ei⁹ fidelit̄ exponendo tractabile ⁊ suaue reddidēt. Et ipsi s. sermo
nes di s̄ eis iacula ad resistendū q̄uslibet in credulis. Et q̄a sēi appin
quabūt do. tu q̄cūq; fidelis quē plegis ob seruatiōē multa pati oporte
bit. iacta sup dōm curā tuā. i. ne ⁊ fidas te tuis uirib; sufficere. s. q̄cq
uirtū t scientie in te fuerit. diuine gr̄e totū asserbe. Et si h fecerit. ip
se te enutrit. s. pane uite ⁊ intellectus. ut fortis ⁊ prudens sis omī hosti
resistere. uirtute. s. ac sapientia. ⁊ ñ dabit t̄ iusto fluctuationē. i. fidei in
certitudinē. s. ⁊ stantē facit in omī tribulatiōē. in ētnū. s. te deducendo.
Sic ita saluabunt. s. tu dās deduces eos. i. alios in puteū mītuis. i. mētnā
dāmnationē. de q̄ puteo. dr̄. Os ei⁹ ñ claudet. uermis ei⁹ ñ morietur. nec ignis
extinguet. Et ē dictū ad differentiā purgatorii putei. Et merito dā
nabuntur p̄ dicti iudei. q̄a ipsi uim sanguīs ⁊ dolosi. i. occidentes se ⁊ alios
publice ⁊ occulte. ñ dimidiabūt dies suos. i. non dabunt uitā partī anima
litatis. partī spīualitatis. s. tantū animalitatis. Et ido dolosi dicunt. q̄a blan
dicus sui bonos s̄ ⁊ formare nituntur. Vt ita. H dimidiabūt dies suos. i. ñ p
mittūt eis partī seruire dō. ⁊ partī uicis. sicē ipsi putant. Hoc ē q̄ alibi dicē.
Non potestis seruire dō ⁊ māmone. Vt ita. H dimidiabūt. d. s. id ē illud spaciū
tēporis p qd locū suū ⁊ gl̄e statū retinere putant in ētnū. in xl mo. ii.
anno omīs destruci s̄. Sic ita ⁊ fundent. s. ego. i. mei ñ ⁊ fundent. q̄a spe
rabus in te dne. In finē p ppl̄o qui ascis longe factus est p̄s dauid.
In titulis in scriptione cū tenuerunt eū allophili in geth.

Hic p̄s factus ē p ppl̄o. i. p utilitate ppli p ppl̄o dico comutando in finē. i.
in xp̄m. q̄ ē finis legis ⁊ ppliorū. q̄. s. ppls p̄ us longe factus ē ascis. i. ualde
uisimilis ascis aplis ⁊ fidelib; uetis legis. q̄ in fide x̄ fuerūt ut ioseph ab arima
thia. ⁊ nichodemy ⁊ gamaliel. ⁊ alii. in titulis in scriptione ipsi dd. s. in mu
tata. i. tū q̄a q̄ntū ad eōr uoluntatē titulū ipsis dāt. s. in mutauerūt. s. q̄n di
xerūt. Nolis scribere rex iudeōr. s. q̄a ipse dixit rex sū iudeōr. tū q̄a ipsi allo
phili. i. facti alienigene tenuerūt eū in geth. i. in pssura tribulationū ⁊ mor
tis. Differt autē iste ps̄ a p̄cedenti q̄a in eo tractauit de repulsa iudeōr. in h
autē de assūptione eōr. q̄ erāt ex. s. sedīn p. ventes salui facti s̄. Orat autē in
h ps̄ dns̄ nr̄ p resurrectione ms̄. s. quē ego ⁊ sua. p̄tendendo necessitatē ⁊ ad
meritū. Ostendit p̄tea ⁊ [illegible] tis. nec uos in ēuersionē iudeōr futurā. et sic
eos p̄ uenturos ad uitā. sicimul mecū dulcedines.

Miserere mei dās. ⁊ firman in tēplo ambulando in passione. ⁊ dando resur
rectionē. Et necesse ē quō [illegible] ⁊ cētus ē culcauit me ho. i. peccator. s.